

Warszawa, dnia 7.05. 2012 r.

Konsultacja społeczna na temat zasady *must carry/must offer*

Cel konsultacji

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadza niniejszą konsultację w celu uzupełnienia oceny realizacji obowiązku udostępniania i rozprowadzania programów o statusie *must carry*. Ocena ta została dokonana na podstawie informacji uzyskanych pod koniec 2011 roku od podmiotów objętych tym obowiązkiem.

Niniejsza konsultacja służyć ma także poznaniu poglądów zainteresowanych stron w kwestiach, które mogą być przedmiotem dalszych zmian w ustawie o radiofonii i telewizji.

Konsultacja adresowana jest do: podmiotów, których dotyczą zapisy art. 43 i 43a ustawy o radiofonii i telewizji, oraz do wszystkich zainteresowanych.

Sposób udziału w konsultacji: Odpowiedzi na pytania oraz inne wypowiedzi związane z tematem konsultacji proszę przekazywać na podane poniżej adresy w formie pisemnej lub za pośrednictwem poczty elektronicznej **najpóźniej do 15.06.2012 r.**

Adres pocztowy: Biuro KRRiT, Departament Strategii, Skwer Ks. Kard. S. Wyszyńskiego 9,
01-015 Warszawa

Adres poczty elektronicznej: konsultacje_must_carry@krrit.gov.pl

Stan prawny

Realizacja obowiązku udostępniania i rozprowadzania programów o statusie *must carry* uregulowana została w art. 43 i 43a ustawy o radiofonii i telewizji (patrz załącznik 1).

Przepisy te wprowadzają do polskiego ładu prawnego regulacje zawarte w unijnej Dyrektywie o usłudze powszechnej (patrz załącznik 2).

Zadania i kompetencje KRRiT w tej dziedzinie

Do materii objętej niniejszą konsultacją odnoszą się bezpośrednio następujące przepisy art. 6 ust. 2 urt.:

„Do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:

- 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- 2) określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez dostawców usług medialnych (...);
- 7) opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji”.

Konkretne obowiązki KRRiT związane z realizacją zasady *must carry/must offer* wynikają z przepisów art. 43 ust. 3 i 4 ustawy o radiofonii i telewizji (patrz Załącznik 2):

W „Strategii regulacyjnej na lata 2010-2013” KRRiT stwierdziła, że „odpowiednio zaprojektowane zasady *must carry/must offer* służą pluralizmowi mediów elektronicznych”. Osiągnięciu tego celu, głosi dokument, może służyć „przyjęcie rozwiązań obejmujących: obowiązek rozprowadzania podstawowych programów telewizji publicznej i zapewnienie odbiorcom oferty telewizyjnej w sieciach telekomunikacyjnych niezakłóconego dostępu w miarę dostępnych możliwości do oferty programowej pierwotnie ukształtowanej w naziemnej telewizji analogowej i odtworzonej w naziemnej telewizji cyfrowej, o ile programy te spełniają ustawowe kryteria programowe i jakościowe, umożliwiające umieszczenie ich na liście programów objętych zasadą obowiązkowego rozprowadzania i udostępniania za pomocą sieci telekomunikacyjnych. Powinność obowiązkowego rozprowadzania (*must carry*) powinna zostać nałożona na wszystkie podmioty świadczące usługi rozprowadzania programów, jeżeli znaczna część użytkowników końcowych takich sieci (przewodowych lub bezprzewodowych) korzysta z nich jako głównego środka odbioru programów. Za »znaczoną liczbę użytkowników końcowych« proponuje się przyjąć 100 000 odbiorców”.

Krajowa Rada uznaje, że wymóg przejrzystości działania oraz konieczność uzyskiwania publicznego zrozumienia i poparcia dla działalności KRRiT nakazują stałe i regularne kontakty oraz konsultacje z różnymi reprezentacjami społeczeństwa oraz z organizacjami zawodowymi i branżowymi. W „Strategii regulacyjnej na lata 2011-2013”, Krajowa Rada stwierdziła, że „przed ustaleniem listy programów, które mają zostać objęte zasadą obowiązkowego rozprowadzania i udostępniania za pomocą sieci telekomunikacyjnych, KRRiT przeprowadzać będzie konsultacje społeczne”.

Powody przeprowadzenia konsultacji

Zgodnie z art. 43 ust. 3 i 4 urt, Przewodniczący Krajowej Rady ma obowiązek przeprowadzania okresowej oceny realizacji przepisów o *must carry/must offer* i przedstawiania wyników ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. On z kolei ma podejmować działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki te były proporcjonalne i przejrzyste oraz nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji założonych celów.

Niniejsza konsultacja stanowi pierwszy etap przygotowań do przeprowadzenia takiej oceny. Ponadto może ona prowadzić do przedstawienia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego propozycji ewentualnych zmian w artykule 43 i 43a, które zostały wprowadzone do urt w ustawie o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej z dn. 30 czerwca 2011 roku (Dz. U.11.153.903).

Na to, że zmiany takie mogą być konieczne wskazują wyniki konsultacji z końca 2011 r., w ramach której respondenci zasygnalizowali problemy dotyczące zarówno spraw technicznych czy kwestii finansowych z nimi związanych, jak i trudności ze zrozumieniem i ze stosowaniem przepisów nowej ustawy. Na przykład obowiązek wprowadzenia programów odczytywany był często jako obowiązek wprowadzenia programów w technologii cyfrowej a zapis zobowiązujący operatorów do umieszczenia we wszystkich pakietach telewizji analogowej wszystkich programów wymienionych w art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji, pociąga za

sobą konieczność zmiany ich oferty programowej i wymusza działania w postaci wymiany filtrów pasmowych.

Pytania:

1. Jakich typów programów ze względu na tematykę powinien dotyczyć obowiązek *must carry*? Co powinno decydować o przyznaniu programowi tego statusu?
2. Czy wobec zagwarantowanego ustawowo dostępu do mediów publicznych obowiązkiem *must carry* powinny być objęte oprócz podstawowych programów TVP I, TVP II i programów regionalnych także inne programy nadawcy publicznego rozpowszechniane na podstawie koncesji np. TVP Kultura, TVP Historia, TVP Seriale, TVP Sport? Jeśli tak, to co powinno decydować o objęciu tych programów zasadą *must carry* ?
3. Czy każdy operator, niezależnie od skali działania powinien mieć obowiązek oferowania wszystkich programów o statusie *must carry*? Czy jakieś podmioty powinny zostać zwolnione z realizacji tego obowiązku? Jakie kryteria powinny o tym decydować? Niewielka liczba użytkowników końcowych? Kwestie finansowe? Niewielki zasięg? Inne?
4. Ile maksymalnie programów powinno być objętych zasadą *must carry*? W dyrektywie mówi się, że obowiązki upowszechniania „*must carry*” nakładane przez Państwa Członkowskie „powinny mieścić się w granicach rozsądku”. Co to oznacza, Państwa zdaniem, w warunkach polskich ?
5. Jak często taka lista powinna być weryfikowana? Czy cała lista powinna być zmieniana w tym samym czasie, czy też status poszczególnych programów wygasałby sukcesywnie (lub ewentualnie był przedłużany), a na ich miejsce pojawiałyby się nowe?
6. Jaki powinien być sposób aplikowania nadawców o przyznanie statusu *must carry*? Czy nadawca może wnioskować o przyznanie takiego statusu czy też nadawać go powinna KRRiT w konsekwencji periodycznych przeglądów?
7. Jakie okoliczności powinny być brane pod uwagę przy cofnięciu programowi statusu *must carry* ?
8. Kto powinien ponosić koszty dosyłu sygnału programu o statusie *must carry*: nadawca czy operator?
9. Jak długi powinien być okres przejściowy do wejścia w życie ewentualnych nowych rozwiązań, biorąc pod uwagę konieczność zawarcia umów między nadawcami a operatorami oraz przygotowanie rozwiązań technicznych?
10. Co z miejscem programów o statusie *must carry* w EPG? Czy powinny być wyróżnione jako pierwsze w EPG?

Przewodniczący

Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Jan Dworak

Załącznik 1

Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (z późn. zmianami)

Art. 43. 1. Operator rozprowadzający program, z wyłączeniem podmiotu rozprowadzającego program w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, jest obowiązany do rozprowadzania programów "Telewizja Polska I", "Telewizja Polska II" i jednego regionalnego programu telewizyjnego rozpowszechnianego przez Telewizję Polską SA oraz programów rozpowszechnianych w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903) na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną przez Telewizję Polsat SA, TVN SA, Polskie Media SA, Telewizję Puls Sp. z o.o. W przypadku operatora rozprowadzającego programy w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarne obowiązkiem rozprowadzania regionalnego programu telewizyjnego dotyczy regionalnego programu telewizyjnego właściwego dla danego obszaru.

2. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w ust. 1, nie może odmówić operatorowi rozprowadzającemu program w sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani też nie może uzależnić udzielenia takiej zgody od uiszczania jakiegokolwiek wynagrodzenia, w tym w szczególności z tytułu udzielenia licencji za korzystanie z nadania.

3. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie rzadziej niż raz na dwa lata, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej.

4. Wyniki oceny Przewodniczący Krajowej Rady przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który podejmuje działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki, o których mowa w ust. 1, były proporcjonalne i przejrzyste oraz nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji celów określonych w ust. 3.

Art. 43a. 1. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w art. 43 ust. 1, jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania tego programu na wniosek operatora rozprowadzającego program, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Jeżeli nadawca nie wykonał obowiązku polegającego na nieodpłatnym udostępnianiu programu, Przewodniczący Krajowej Rady, na wniosek operatora rozprowadzającego program, wzywa nadawcę do udostępnienia tego programu temu operatorowi, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Operator rozprowadzający program, jest obowiązany:

- 1) rozprowadzać i oferować program, który został mu nieodpłatnie udostępniony;
- 2) umieszczać w swojej ofercie informację, że program ten jest przeznaczony do powszechnego i nieodpłatnego odbioru również w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną.

Załącznik 2

Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51) zmieniona przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. (Dz.U. L 337 11, 18.12.2009).

Motyw 43 preambuły

Obecnie Państwa Członkowskie nakładają na sieci określone obowiązki upowszechniania „must carry” odnośnie do publicznego rozpowszechniania programów radiowych lub telewizyjnych. Państwa Członkowskie powinny być w stanie nakładać proporcjonalne obowiązki na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, w interesie uzasadnionym względami polityki publicznej, ale takie obowiązki powinny być nakładane tam, gdzie są one konieczne do osiągnięcia celów wynikających z interesu ogółu, wyraźnie określonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z prawem Wspólnoty, oraz powinny być proporcjonalne, przejrzyste i powinny podlegać okresowym ocenom. Obowiązki upowszechniania „must carry” nakładane przez Państwa Członkowskie powinny mieścić się w granicach rozsądku, to znaczy powinny być proporcjonalne i przejrzyste w świetle jasno określonych celów interesu ogólnego oraz mogą, tam gdzie to jest właściwe, pociągać za sobą klauzulę o proporcjonalnym wynagrodzeniu. W zakres takich obowiązków upowszechniania „must carry” może wchodzić transmitowanie usług specjalnie pomyślanych jako umożliwienie odpowiedniego dostępu użytkownikom niepełnosprawnym.

Artykuł 31

Obowiązki upowszechniania „must carry”

1. Państwa członkowskie mogą nakładać uzasadnione obowiązki transmisji obowiązkowej związane z nadawaniem określonych kanałów radiowych i telewizyjnych oraz usług uzupełniających, zwłaszcza usług ułatwiających odpowiedni dostęp niepełnosprawnym użytkownikom końcowym, na przedsiębiorstwa, które podlegają ich jurysdykcji i zapewniają sieci łączności elektronicznej wykorzystywane do rozpowszechniania wśród ogółu obywateli kanałów radiowych lub telewizyjnych, w przypadku gdy dla znacznej liczby użytkowników końcowych takie sieci są głównym sposobem odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych. Takie obowiązki nakłada się jedynie wtedy, gdy są one niezbędne do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, wyraźnie określonych przez każde państwo członkowskie; obowiązki te są proporcjonalne i przejrzyste.

Obowiązki, o których mowa w pierwszym akapicie, podlegają przeglądowi przeprowadzanemu przez państwa członkowskie najpóźniej w ciągu roku od dnia 25 maja 2011 r., z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie przeprowadziły taki przegląd w ciągu dwóch poprzednich lat.

Państwa członkowskie regularnie dokonują przeglądu obowiązków transmisji obowiązkowej.

2. Ani ust. 1 niniejszego artykułu, ani art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) nie naruszają zdolności Państw Członkowskich do ustalania właściwego wynagrodzenia, jeśli takie się określa, odnośnie do środków podejmowanych, zgodnie z niniejszym artykułem, jednocześnie zapewniając, że w podobnych okolicznościach

przedsiębiorstwa zapewniające sieci łączności elektronicznej są traktowane niedyskryminacyjnie.